

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2019 η Hamas κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-400/10 RENV, Hamas κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Hamas (εκπρόσωπος: L. Glock, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Γαλλική Δημοκρατία, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναίρεσει την απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2018, Hamas κατά Συμβουλίου, T-400/10 RENV, καθόσον απορρίπτει το αίτημα ακυρώσεως των ακόλουθων πράξεων:

— της αποφάσεως 2011/430/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011 (ΕΕ 2011, L 188, σ. 47), σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, των αποφάσεων 2011/872/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2011 (ΕΕ 2011, L 343, σ. 54), 2012/333/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2012 (ΕΕ 2012, L 165, σ. 72), 2012/765/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2012 (ΕΕ 2012, L 337, σ. 50), 2013/395/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2013 (ΕΕ 2013, L 201, σ. 57), 2014/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 40, σ. 56), και 2014/483/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2014 (ΕΕ 2014, L 217, σ. 35) σχετικά με την ενημέρωση και, ενδεχομένως, τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση, αντιστοίχως, των αποφάσεων 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 και 2014/72,

καθώς και

— των εκτελεστικών κανονισμών (ΕΕ) 687/2011 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011 (ΕΕ 2011, L 188, σ. 2), 1375/2011 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2011 (ΕΕ 2011, L 343, σ. 10), 542/2012 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2012 (ΕΕ 2012, L 165, σ. 12), 1169/2012 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2012 (ΕΕ 2012, L 337, σ. 2), 714/2013 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2013 (ΕΕ 2013, L 201, σ. 10), 125/2014 του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 40, σ. 9), και 790/2014 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2014 (ΕΕ 2014, L 217, σ. 1), σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση, αντιστοίχως, των εκτελεστικών κανονισμών (ΕΕ) 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 και 125/2014,

καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τη Hamas, περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din al-Qassem.

— να αποφανθεί οριστικός επί των ζητημάτων που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας αιτήσεως αναίρεσεως·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στις υποθέσεις T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P και στην παρούσα υπόθεση.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως προβάλλεται παραβίαση των αρχών που διέπουν το βάρος αποδείξεως του υποστατού των πραγματικών περιστατικών:

— το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τις αρχές που διέπουν την κατανομή του βάρους αποδείξεως, οι οποίες έχουν προσδιοριστεί στην απόφαση Συμβούλιο κατά Hamas, C-79/15 P, και υποχρέωσε τη Hamas να φέρει το βάρος μιας αποδείξεως που ήταν εξαιρετικά δυσχερής, έως και αδύνατη·

- επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τις αρχές που διέπουν την κατανομή του βάρους αποδείξεως, κρίνοντας ότι η Hamas δεν είχε διατυπώσει συγκεκριμένη και εμπεριστατωμένη αντίρρηση ως προς τα πραγματικά περιστατικά που διαπίστωσε το Συμβούλιο·
  - το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να απαντήσει επαρκώς κατά νόμον στο σύνολο των επιχειρημάτων που πρόβλεψε η αναιρεσείουσα σχετικά με τη δυνατότητα να της καταλογιστούν τρομοκρατικές πράξεις.
2. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία:
- το Γενικό Δικαστήριο στέρησε από την αναιρεσείουσα το δικαίωμα σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο, μη διαπιστώνοντας ότι το Συμβούλιο δεν είχε αποδείξει το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που περιλαμβάνονταν στις αιτιολογικές εκθέσεις του·
  - το Γενικό Δικαστήριο επέμεινε στην προσβολή του δικαιώματος για αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο, μολονότι είχε επιβεβαιωθεί στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας ότι οι επίδικες πράξεις δεν στηρίζονταν σε ακούτως στέρα πραγματική βάση·
  - το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον λόγο ακυρώσεως ο οποίος είχε στηριχθεί σε πλάνη του Συμβουλίου ως προς το υποστατό των πραγματικών περιστατικών, κατόπιν μη ισορροπημένης διαδικασίας, εις βάρος της αναιρεσείουσας.
3. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως, κρίνοντας ότι η βρετανική απόφαση στην οποία είχε στηριχθεί το Συμβούλιο ήταν μια ποινική καταδίκη:
- ο χαρακτηρισμός της απόφασεως αυτής ως καταδίκης, τον οποίο πρότεινε το Γενικό Δικαστήριο, δεν πληροί τα κριτήρια που ορίζονται στην κοινή θέση 2001/931 και καθιστά κενή περιεχομένου την υποχρέωση αιτιολογήσεως των πράξεων·
  - επιπλέον, εκκινώντας από τον εν λόγω εσφαλμένο χαρακτηρισμό, το Γενικό Δικαστήριο κατέστησε αδύνατο τον δικαστικό έλεγχο του χαρακτηρισμού των πραγματικών περιστατικών τα οποία αντλούνται από εθνικές αποφάσεις.
4. Τέταρτος λόγος αναιρέσεως: το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας τον λόγο ακυρώσεως σύμφωνα με τον οποίο το Συμβούλιο δεν είχε λάβει επαρκώς υπόψη την εξέλιξη της καταστάσεως με την πάροδο του χρόνου, παρέβη το άρθρο 61, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, με υποκατέστησε παρανόμως την αιτιολογία της απόφασης του Συμβουλίου και εκκίνησε από εσφαλμένη παραδοχή.
5. Πέμπτος λόγος αναιρέσεως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, κρίνοντας ότι τα πραγματικά περιστατικά που διαπίστωσε αυτόνομα το Συμβούλιο και ο χαρακτηρισμός τους εκτίθενται κατά τρόπο επαρκώς ακριβή και συγκεκριμένο στην αιτιολογική έκθεση, ώστε να δύναται η μεν αναιρεσείουσα να τα αμφισβητήσει, το δε Γενικό Δικαστήριο να τα ελέγξει.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2019 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-518/16, Carreras Sequeros κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer, R. Meyer)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserochchi, Marc Thieme Groen, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την αίτηση αναιρέσεως·
- να αποφανθεί το ίδιο επί της υποθέσεως και να απορρίψει την πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει τους προσφεύγοντες πρωτοδικώς στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.